

عنوان مقاله:

تدوین برنامه آموزشی صمیمیت همسران بر مبنای فرهنگ بومی و بررسی اثربخشی آن بر کیفیت روابط صمیمانه زوج ها

محل انتشار:

مجله روانشناسی اجتماعی، دوره 7، شماره 51 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

میترا کلانتری - دانشجوی دکتری روانشناسی تربیتی، گروه روانشناسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

فریبرز باقری - دانشیار، گروه روانشناسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

منصوره السادات صادقی - دانشیار، پژوهشکده خانواده، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف تدوین برنامه آموزشی صمیمیت همسران بر مبنای فرهنگ بومی و بررسی اثربخشی آن بر کیفیت روابط صمیمانه زوج ها انجام شد. پژوهش حاضر آمیخته (در بخش طراحی برنامه کیفی و در بخش مداخله کمی) از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری با گروه کنترل بود. جامعه پژوهش افراد متاهل ساکن شهر تهران در سال ۱۳۹۶ بودند که از میان آنها ۴۸ نفر با روش در دسترس انتخاب و با روش تصادفی ساده در دو گروه (هر گروه ۲۴ نفر) جایگزین شدند. گروه آزمایش ۱۰ جلسه ۲ ساعته با برنامه صمیمیت همسران آموزش دید و گروه کنترل آموزشی دریافت نکرد. ابزار پژوهش پرسشنامه صمیمیت زناشویی والکر و تامپسون (۱۹۸۳) بود و داده ها با روش تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر تحلیل شدند. یافته ها نشان داد که بین گروه ها از نظر کیفیت روابط صمیمانه زوج ها در مراحل پس آزمون و پیگیری تفاوت معناداری وجود داشت. به عبارت دیگر برنامه آموزشی صمیمیت همسران بر مبنای فرهنگ بومی در مرحله پس آزمون باعث افزایش کیفیت روابط صمیمانه زوج ها شد و این تاثیر در مرحله پیگیری باقی ماند ($p < 0.05$). بنابراین درمانگران برای بهبود کیفیت روابط صمیمانه زوج ها می توانند از برنامه آموزشی صمیمیت همسران بر مبنای فرهنگ بومی استفاده کنند.

کلمات کلیدی:

صمیمیت همسران، فرهنگ بومی، کیفیت روابط صمیمانه، زوج ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1364964>

